

متن پرسش

با سلام ۱. علت اینکه ما در خیلی اوقات در هنگام ارتکاب گناه میدانیم خدا و امام زمان (عج ۰۰ه) دارند ما را می بینند ولی باز به گناه ادامه می دهیم چیست؟ چه چیزی در دینداری ما کم است؟ ۲. شما میگویید انسان بعد از یک ماه روزه داری در ماه رمضان در شب عید فطر بهترین نتیجه را میگیرد اما بارها شده که ما بعد از این و یا بعد از ۱۵ روز روزه داری ماه رجب و اعتکاف و در حضور قلب بودن در همان شب عید یا بعد از اعتکاف با یک گناه کبیره بسیار بسیار بد تمام سرمایه خود را به فنا میدهیم انسان در این حالت به حد یاس هم میرسد چرا اینگونه می شود؟ برای جبران گذشته چه باید کرد؟ اصلا قابل جبران است؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: ۱- از برکاتی که فاصله گرفتن از گناه نصیب ما می شود غافل می شویم در آن مرحله تنها به خواسته های نفس اماره نظر داریم ۲- گفت: «آبِ گِلِ خواهد که در دریا رود... گِلِ گرفته پای آب را می کشد». بعد از ۱۵ روز روزه داری و اعتکاف، روح می خواهد به دریای نور وجود سیر کند، یک مرتبه صورت های ذهنی لذات نفس اماره ظهور می کند و انسان را متوقف می کند. این که این صورت های ذهنی ظهور می کند و پای روح را به پایین می کشد، نشانهی آن است که آن ۱۵ روز، راه را باز کرده، پس دوباره ادامه دهید تا آرام آرام قدرت جذب انوار الهی بر قدرت جذب صورت های ذهنی لذات نفسی غلبه کند و إن شاء الله به جایی برسید که از نفس گذشته، وارد قلب شوید و دیگر حظ نفس در میدان نباشد. موفق باشید